

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ Α° (16°)

Ἀθήνα, Σάββατο, 2 Νοεμβρίου 1919

ΑΡΙΘ. 47 (866)

ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ

Χίλια καλῶς μου κόπιασεν ὁ γιός μου,
ὁ ἀκριβός μου,
Χαρὰ νὰ δῶ στὰ νιάτα σου,
Θεέ μου καὶ δός' μου.

Ἐδὰ, σιμά μου θὰ ξεκουραστεῖς,
ἀπὸ τοὶ μάχες.
Ἀνέγνοιος μπλιὸ γιὰ τὰ βονά,
καὶ τὸ ἄγριες ράχες.

Σοῦ ἔχω, καλέ μου, μαλακὰ στρωμένα,
ἔλα νὰ θέσεις,
Τὸ κουρασμένο σου κορμὶ
νὰ ξαποστέσεις.

Κόρη πὺν σένα ἀνίμενε,
ροδοπεριχιμένη,
Πιλᾷ σου ὁλόδροση θ' ἄρθει,
ποθοθρεμένη.

Νάγκαιστές καὶ νὰ χαρεῖς, γιέ μου,
κορμὶ κοράσου,
Βοτάνι 'στοὶ βαρισματές,
ἄστρο τὸ ἔξᾱς σου.

Νὰ σοῦ φωτίζει πεδυμὲς σθηστές,
καιροὺς στὰ βάθη,
Νὰ σοῦ ζυγώξει ἀπ' τὴν καρδιά
τ', ἄπωνα πάθη....

Χανιά, 10. 10. 914.

ΛΥΡΑΡΗΣ

Τὸν κανονισμὸ τῆς γλώσσας τὸν ἐμποδίζει ὁλότελα ἡ ὑποκειμενικὴ γλώσσα καὶ τὸν κανονισμὸ ἐμποδίζοντας, ἐμποδίζει αὐτὸ τὸ δρόμο, καὶ ζηταίε τὰ πόδια νὰ κόψῃ τῆς Ἰδέας.

Π α λ α μ α ς

Ὅπου χρειάζεται στοχασμός, ὅπου μελέτης ἀνάγκη καὶ συστηματικῆς φροντίδας, δὲν ὑπάρχει καταφρονητῆς τῆς γλωσσικῆς ἰδέας καὶ παραγνωριστῆς πὺν ἀλαφροκάρδος ἀπὸ τὸν Τύπο.

Π α λ α μ α ς

SLIMAN BEN IBRAHIM

ΤΟ ΑΛΟΓΟ

Ἀράτακα ἡ ἴδια λέξη σημαίνει μαζὶ καὶ ἄλογο καὶ κάστρο· καὶ μήπως γιὰ τὸν καθαλάρη τ' ἄλογο δὲν εἶναι ἀληθινὸ ταμπούρι! Ἡ σφαῖρα, περνώντας ἀνάμεσα ἀπ' τ' αὐτιά τοῦ ἀλόγου του, πηγαίνει καὶ χτυπάει τὸν ἔχτρο, ἐνῶ σύγχρονα τὸ γαργό του τρέξιμο τὸν προφυλάει ἀπ' τὴ σφαῖρα τοῦ ἔχτροῦ.

Γιατὶ αὐτὸ τὸ κάστρο χτίστηκε στὸν ἄνεμο καὶ ἀλλάζει θέση μὲ ὅση γληγοράδα ἡ ἀστραπὴ στὴν καταληίδα.

Μὰ καὶ ἡ καρδιά τοῦ ἀλόγου στολίστηκε ἀπ' τὸν Προφήτη μὲ αἰσθήματα ὅμοια μ' ἐκεῖνα πὺν στολίζουν τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου στὸν ὅποιον θὰ χρησιμέψῃ γιὰ σύντροφος ἀχώριστος.

Ὁ Μπέν Μερζούγκ πῆρε τὸ παράνομα τοῦ Μπέν Ἀουντά, Γιουτῆς Φοράδας, γιατί ἡ μάννα του, ἀφοῦ τὸν βύζαινε, τὸν μπιστευότανε στὴ ράχη μιανῆς φοράδας πὺν τὸν βαστούσε καὶ τὸν ἐλκνίζε σὰ μάννα.

Κ' ἔτσι, πρὶν μάθει ἀκόμα νὰ περπατᾷ εἴτανε σωστὸς καθαλάρης.

Πῶ ὕστερα, ὅταν ἔγινε ἄντρας, πάνω στὸν πιστό του Ἀζρέγκ, πὺν τὸ φόρεμα του εἴτανε γκριζο, στολισμένο πὺν καὶ πὺν μὲ πέτρες τοῦ ποταμοῦ, ἔγινε ξακουστὸς ἀπὸ τὰ πολλὰ του κατορθώματα σ' ὅλο τὸν Ὀντνά.

Ἔπρεπε νὰ τὸν βλέπατε, ὁλόρθο πάνω στὰ ξεγιά, νὰ παίξει τὸ παιγνίδι τοῦ μπαρουτιοῦ καὶ νὰ γενναίε μὲ τὴν τόλμη του τίς ἐνθουσιώδικες κραυγὰς τῶν γυναικῶν!

Ἔπρεπε νὰ τὸν βλέπατε σὰν ἤξερε πὺς ἡ πεταχούλα Φεραόχα, ἡ ξαδέρφη του, τὸν παρακολουθοῦσε μὲ τὰ βλέμματά της, παραμερίζοντας τίς κουρτίνες τοῦ φορείου της!

Κι αὐτὸς ὁ Ἀζρέγκ ἔνοιθε τὰ μάτια τῆς ἀγαπημένης τοῦ κυρίου του στηλωμένα ἀπάνω του καὶ ἄφινε πολὺ μακρὰ, ξοπίσω του, ὅλα τ' ἄλλα ἄλογα τοῦ Γκούμ, γιὰ νὰρθεὶ νὰ γονατίσῃ μπροστά της.

Ἐπειτα τραβοῦσε τὸν κύριό του σὲ κυνηγετικὰς ἐκδρομὰς καὶ σὲ τρομαχτικὰ καθρεφτίσματα στοὺς δρόμους τῆς ἐρήμου.

Βρισκόντουσαν στὰ περὶχωρα τοῦ Μδουκάλ, στὴν ἐποχὴ πὺν οἱ προσκυνητὲς μαζώνονταν νὰ ἐπισκεφτοῦνε τὸν τάφο τοῦ Σιντὶ Μαωμέτ ἔλ Ἀντζ, ὅταν πῆρε γράμμα ἀπὸ τὸ Μπου Σααντά, τὴν πατρίδα τῆς ξαδέρφης του.

Ἐβρέξε τὴν κεφαλὴ σου, τοῦ γράφανε, καὶ προσπάθησε νὰ φτάσεις, ἐδῶ πρὶ στεγνώσει, ἂ θέλεις νὰ ξανάδεις γιὰ στερεὴ φορὰ τὴν ξαδέρφη σου, πὺν εἶν' ἐτοιμὴ νὰ κατέβῃ στὸν τάφο καὶ νὰ χαθεῖ γιὰ πάντα ἐκεῖ.

Κατατρομαγμένος ἀπ' αὐτὴ τὴν εἰδησὴ ὁ Μπέν Μερζούγκ σέλασε χωρὶς νὰ χάσμερῃ στιγμὴ τὸ ἄ.